

Publicerad 2012-06-12 10:49 av Georg Möller

En Miriamin, en följetong, en oförglömlig min...

Margaretas parkäng

I en tidlös reaktor stannar du,
en ödesdiger kyss bejakar ett ljud.

Med svullna sinnen hovrar Maggan stilla

- skuldror lyfts av livets Skilla.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Georg Möller med Poeter.se id #40200 innehar upphovsrätten